

GAZETA LWOWSKA.

Z. Dodatkami kosztuje
a. prenumeracie: Bez po-
czty: kwartalnie 4 zł.;
miesięcznie 1 zł. 40 cent.
Z. poczta: kwartalnie 5 zł.;
miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

Insercya w półkolumnie,
drukem garmont, 7 cen-
tów od wiersza. — Rekla-
macye są wolne od opłaty
pocztowej.

Część urzędowa.

Lwów, 9. lipca. Dnia 11. lipca r. b. wydana i rozesłana zostanie z c. k. galicyjskiej drukarni rządowej we Lwowie, część II. rozporządzeń władz krajowych z roku 1863 dla Królestwa Galicji i Wielkiego Księstwa Krakowskiego.

Ta część zawiera pod:

Nr. 4. Obwieszczenie dyrekcji finansów krajowych z dnia 16. lutego 1863, co do niektórych rozporządzeń względem zmedykowanego postępowania katastralnego oszacowania w lwowskim okręgu administracyjnym.

Nr. 5. Obwieszczenie dyrekcji finansów z dnia 24. marca 1863, względem sprzedaży map katastralnych, odpisów protokołów parcelnych i innych aktów katastralnych.

Gmina miasta *Krosna* obwodu sanockiego, w miejsce dotychczasowej szkoły trywialnej rozszerzonej, uposażyła z własnych środków szkołę główną, która rozporządzeniem ministerstwa stanu z 9. czerwca b. r. l. 5863, zatwierdzona została, i będzie otwarta z początkiem przyszłego roku szkolnego.

Tem okazaną gorliwość gminy Krosno, o podniesienie oświaty między ludem, podaje c. k. Namiestnictwo galicyjskie, z wyrazem uznania, do wiadomości powszechnej.

Część nieurzędowa.

Lwów, 9. lipca.

Od czasu odroczenia posiedzeń Rady państwa odbywały się prawie codziennie posiedzenia wydziałowe. Komisya polityczna izby panów obradowała już kilkakrotnie nad ustawą względem prawnego zamieszkania, i dziś już, jak donosi *Jener. Kor.*, miała się odbyć ostateczna narada. Podobnie pracuje bez przerwy wydział izby deputowanych, obradujący nad projektem rządowy względem załatwiania obszerniejszych projektów do ustaw. Ostatnie posiedzenia jego odbyły się 6. i 7. b. m. Na posiedzeniu z 6. toczyła się debata jeneralna, która zajęła także część następnego posiedzenia. Zgodzono się na tę zasadę, że potrzeba przyjąć instytut stałych wydziałów do wstępnego obradowania nad obszernymi projektami do ustaw, i przystąpiono po tej zasadniczej uchwale do obrad nad §§. 14., 15. i 16. wniosku rządowego, które właśnie zawierają postanowienia względem stałych wydziałów. Wszystkie te paragrafy zostały przyjęte z małemi odmianami. Obecni byli na tych obradach ministrowie: Schmerling, Lasser i Hein. Przyszłe plenarne posiedzenie izby panów zapowiada *Jen. Kor.* najdalej na dzień 13. b. m., a tego samego dnia ma także izba deputowanych rozpocząć nanowo swoje posiedzenia.

Z Królestwa Polskiego nie ma dziś żadnych nowin zgoła, ani urzędowych, ani prywatnych. *Dzienn. Powsz.* z 6. lipca zapełnił kolumny swoje tylko wiadomościami zagranicznymi, a *Czas* wczorajszy zawiera tylko szczegóły o dawniejszych, znanych już polityczkach na obszernej widowni powstania. Natomiast przytaczamy tu kilka ciekawych szczegółów z korespondencji warszawskiej do *Waterlanda* z 4go b. m. Dziennikowi temu donoszą:

Wczoraj (t. j. 3. b. m.) rząd rosyjski znowu około 1000 więźniów politycznych z cytadeli wyprawił niespodziewanie do Rosyi osobnym pociągiem kolei żelaznej. Między nimi wywieziono także *Nikołaja Epsteina*, tudzież 10 Włochów i Francuzów. Zaległe podatki mają być ściągane przemocą; kontrybucenci będą pisemnie zawiadamiani do złożenia należności w ciągu czterech dni, w razie oporu zaś zostaną uwięzieni. Tymczasem jeden z organów „rządu narodowego“ ogłasza rozporządzenie naczelnika miasta, zachęcające do wytrwania w niepłaceniu podatków; wykraczający przeciw temu mają być karani przez trybunały rewolucyjne. Zarazem ponowiono zakaz znoszenia się z władzami rosyjskimi. Naczelnik miasta Warszawy ogłasza, że były junker rosyjski *Fortunat Jeslicz* rodem z Podlaskiego, który fałszował kwity rządu narodowego i jego pieczęcie, i wybierał podatki, które na własny pożytek obracał, został ukarany śmiercią za wyrokiem trybunału rewolucyjnego.

Odpowiedź Rosyi na noty trzech mocarstw w sprawie polskiej ma być już ułożona, ale nie przeszła jeszcze przez obrady gabinetu. Podług telegramu berlińskiego z 7go b. m. donosi list prywatny z Petersburga (nie wiadomo jednak, do kogo pisany), że *Książę Górczakow* przedłożył już zeszłej soboty odpowiedź Cesarzowi. Noty rosyjskie mają opiewać pojednawczo i w duchu pokoju, i miały być z początkiem tego tygodnia wniesione na radę ministeryalną, ale wysłanie ich z Petersburga nie nastąpi przed połową lipca nowego stylu.

Na posiedzeniu angielskiej izby niższej była znowu mowa o Polsce. Deputowany *Warner* zapytywał, czy prawdę piszą dzienniki francuzkie, że w razie wojny za Polską niepodobną jest neu-

tralność Anglii. Na to odpowiedział lord *Palmerston*, że Anglia nieułożyła się jeszcze z żadnym mocarstwem co do postępowania swego w sprawie Polski, że niejest przeto niczem związana i może działać swobodnie, stosując się do wypadków i interesów własnych.

Piemontska izba deputowanych zajmuje się w tej chwili dwoma nowemi ustawami podatkowemi, z których jedna odnosi się do opodatkowania dóbr ruchomych, a druga zaprowadza rodzaj podatku dochodowego. Te projekta znaczą silną opozycyę, ale zdaje się, że mimo to zostaną przyjęte, ponieważ ministeryum zamysła zrobić z nich kwestyę gabinetową. Natomiast proponują dwaj członkowie skrajnej lewicy oszczędzenia, za pomocą redukcji armii. *Stampa* z 7go b. m. donosi o pomyślnym rezultacie rekrutacyi w Sycylii. Dzieło to — powiada — którego nie zdołał nigdy przeprowadzić rząd burboński, można uważać już za zupełnie ukończone, gdyż energia rządu i patriotyzm ludu pokonały wszelkie trudności.

Monarchia Austryacka

Wiedeń, 7. lipca. (*Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.*) Najjaśniejszy Pan przybył wczoraj zrana z Laxenburga do Wiednia i udzielał posłuchania wielu osobom prywatnym.

Profesor *Dr. Hasner* składał wczoraj przysięgę jako prezydent Rady naukowej. — *P. Thiers* odjechał wczoraj w towarzystwie barona *Hübnera* do Ischlu. — Były minister sprawiedliwości, baron *Pratobevera* wyjedzie 15. b. m. do Salzburga. — Austriacki jeneralny konsul w Hamburgu, baron *Merck*, znana w Wiedniu osobistość, umarł podług depechy telegraficznej wczoraj zrana w Hamburgu.

(*Przyszła wystawa przemysłowa w Paryżu.*) Dekret Cesarza Francuzów względem otwarcia powszechnej wystawy w Paryżu w roku 1867, wywołał niezwykle wzburzenie umysłu w Austrii, w której, według najwyższego postanowienia z dnia 8. lutego b. r. wystawa podobna w roku 1865 lub w jednym z lat następnych miejsce mieć miała. Można jednak być pewnym, że wypadkiem tym nie będą wstrzymane czynności odnoszące się do sprawy tej, tak ważnej dla Austrii, która od samego początku z taką gorliwością popieraną była, a w której przedsięwzięto już tyle badań i zasięgnięto zdań tylu ludzi fachowych, odnoszących się do wykazania budynku właściwego dla wystawy, planów budowy, kosztorysów i środków pokrycia takowych. Czynności te dalej i z największą energią prowadzone będą.

Jeżeli zaś wiele względów stoi temu na przyszkodzie, ażeby wystawa w samym już roku 1865 w Wiedniu odbyć się miała, to jednak jest wszelka nadzieja, iż takowa w roku 1866 odbyć się będzie mogła. Przyjdzie więc do skutku przedsięwzięcie, którego wysokie znaczenie, pod względem ekonomiczno-gospodarskiego rozwoju państwa rząd w całej rozciągłości ocenia i uznaje.

Francya.

Paryż, 4. lipca. (*Różne wiadomości.*) Cesarz dnia 7. b. m. udać się ma do kąpiel w Vichy. Marszałka hiszpańskiego *O'Donella*, który do Paryża przybył, Cesarz przyjmować będzie dopiero w obozie pod Chalons. Baron *Budberg* oświadczył miał p. *Drouin de Lhuys*, że odpowiedź księcia *Górczakowa* około dnia 13. lub 14. b. m. do Paryża nadejdzie. Rosya na wszystko się zgodzi, tylko na zawieszenie broni nie przystanie.

Kwestya amerykańska mocno teraz zajmuje uwagę publiczną w Paryżu, tak, iż o sprawie polskiej po części zapomniano. Ostatnie wiadomości z Ameryki północnej dowodzą jak najdobitniej, że uniońscy nie zdołają podbić, ani nawet pokonać seperatystów. Krwawa wojna, która się toczy w północnej Ameryce nie doprowadzi zatem do żadnego rezultatu. W obec takiego stanu rzeczy zdaje się, iż Francya i Anglia powinnyby wystąpić z wspólną medycyą, dla położenia tamy walce, która się toczy z tak ogromnym krwi rozlewem.

Monitor zamieścił relacyę ministra robót publicznych, *Rouhera*, odnoszącą się do szkół rzemieślniczych. Pod względem przemysłowym powinien być mianowicie wzgląd na wykształcenie trzech klas ludności, a mianowicie, na zawiadawców przedsiębiorstw przemysłowych, na zarządzających robotami i na robotników. Co do pierwszych znajdując się już zakłady właściwe wyższego wykształcenia, mianowicie szkoły dla budowy dróg i mostów, szkoły górnicze i t. p. I dla zarządzających robotami są już szkoły właściwe, w Paryżu szkoła sztuk i rzemiosł, w Lugdunie zaś szkoła „de la Martinière“ a w Saint Etienne szkoła dla górników i hutników. Szkoły te jednak nie są dostateczne, a organizacya ich wiele zostawia do życzenia, mianowicie pod względem karności. Co zaś dotyczy wykształcenia samych robotników, zakłady ku temu istniejące są wyraźnie nie dostateczne. Głównym zadaniem jest zastosowanie rysunku do prze-

mysłu. Kwestye więc te i im podobne, mają być przekazane osobnej komisji do zbadania.

Cesarz przyjął wnioski p. Rouhera. Według doniesień z Hawany z dnia 2. czerwca, jeńcy wojenni z pod Puebli przybyli do Veracruz. Ma ich być 2000 żołnierzy i 800 oficerów. Z jenerałem Ortega miało uciec 400 żołnierzy i oficerów, a między nimi jenerał Mendoza, szef sztabu Ortega. Oficerowie wysłani być mają do Francji i tamże internowani.

Królowa madagaskarska Rabodo, która wstąpiła na tron po uduszeniu męża jej Radamy II, ma nie lubić Europejczyków i dzieli pod tym względem przesady przyjaciółki swej, okrutnej Królowy Ranavajo. W Paryżu wyglądają z niecierpliwością doniesień konszula francuskiego, spodziewając się, że nie padł ofiarą ostatnich wypadków.

La France mówi w ostatnim numerze o postępowaniu Austrii względem polskich swoich poddanych. Austria w kwestyi polskiej udzieliła nie tylko rady Rosji, ale zarazem wskazała jej drogę, jak narodowość zadowolić i obowiązki Cesarza austriackiego z obowiązkami Króla galicyjskiego pogodzić można. Dowodzą to rozprawy w izbie deputowanych, które są wypadkiem bardzo zaszczytnym dla polityki austriackiej.

„Wypadek ten“, mówi *La France*, „odpiera teorye tych, co marzą o przywróceniu dawnej Polski, która nie tylko kosztem Rosji, ale zarazem i kosztem Austrii i Prus odbudowaną być może.“

La France przemawia powtórnie w duchu zupełnie pokojowym i odpiera stanowczo idee wojny dziennika *l'Opinion nationale*. Wojnę w sprawie polskiej nazywa *la France* nierozważnym awanturowaniem się, które potępia interes Francji i honor całej Europy.

Constitutionnel rozbiegając artykuł *Morning Post*, w którym tenże przewiduje trudności z powodu nieprzyjęcia propozycji mocarstw przez Rosję, uważa odrzucenie tych propozycji jako zupełnie niemożliwe, nie przepuszcza więc, ażeby w sprawie polskiej do kroków wojennych przejść mogło.

Włochy.

Rzym, 30. czerwca. (Różne wiadomości.) Ojciec święty mianował raczył Imx. Spirydona Litwinowicza biskupa Canatu in part. i koadjutora arcybiskupa Lwowskiego, biskupem asystentem tronu papieżkiego.

Turyń, 2. lipca. Dziennik urzędowy zamieścił dekret królewski ustanawiający wydatki na rok 1863 w sumie 943,791.364 lirów, a mianowicie 780,758.565 lirów w wydatkach zwyczajnych a 163,032.799 lirów w wydatkach nadzwyczajnych.

Dzienniki opozycyjne popierają myśl zmniejszenia liczby deputowanych i wykluczenia z izby wszystkich urzędników ze skarbu publicznego płatnych, jako rękami niepodległości nieposiadających. Mówią, iż jeden z deputowanych opozycyjnych wnieść ma projekt do prawa pod tym względem.

W całych Włoszech obiegają wieści, iż stronnictwo ruchu nie długo w nieczynności pozostanie i wkrótce znow z jakimś zamachem wystąpi.

Tureya.

(*Stosunki finansowe. — Wiadomości bieżące.*) Z **Konstantynopola** piszą pod dn. 29. czerwca do *Jen. Kor.*: Przedwczoraj była druga rocznica wstąpienia teraźniejszego Sułtana na tron, ale obchodzono ją dopiero wczoraj, ponieważ przedwczoraj przypadała także rocznica śmierci proroka. W sobotę Abdul Azis odwiedził swego Wielkiego Wezyra, i wczorzał z nim, w niedzielę odbyły się zwykłe uroczystości, strzelania, parady, iluminacye, a nareszcie wielki festyn z wieszczką i tańcami, urządzony w willi Fuada Baszy, na który zaproszono ciałą dyplomatyczne, i wszystkie znakomitości, zakończył ten dzień. Nieszczęściem czas uciech u dworu nie chce przeminać. Rozrzutność jest jeszcze większa, jak za znanego z tego względu Abdul Medzyda, chociaż nie wszystkie pieniądze z kasy sułtańskiej marnieją bez pożytku, bo znaczną ich część obrócono na zakupno broni i okrętów pancernych, a nie widać wcale nadziei, aby Turcyja wybrnęła kiedy z trudności finansowych. Bank narodowy, jedyne źródło ratunku dla państwa zagrożonego bankructwem, straciwszy kredyt, nie zdoła już zamienić papier na złoto. Rząd turecki podkopyje swój własny kredyt lekkomyślnością, której nie nie zasłoni. Wiadomo, że Porta w swoich operacjach finansowych nie postępuje szczerze i według pewnych zasad, a ta kwestya rzuca jasne światło na reformy tureckie, za którymi tak gorąco przemawiano w parlamencie angielskim. Przy spłaceniu kaimów zeszłego roku pokazało się, że czwarta emisja nowych obligacji wynosi sześć milionów funtów szterlingów, co z połączoną z tem pożyczką uczyniło sześć procentowy dług sześciu milionów; nowa subskrypcya jak wiadomo, została znowu tej wiosny otworzona, i z początku była ustanowiona na sześć milionów, a później podwyższono ją do dziesięciu milionów funtów szterlingów. Myślałby kto, że ta suma, przy której rząd ponosi koszt amortyzacji i administracji, najmniej 9 proc. wynoszące, połączona z dochodami w sumie około 12 milionów, powinny wystarczyć na pokrycie jakiegos niedoboru, ale tak nie jest; w ciągu zimy Porta sprzedała bankierom krajowym za 7 mil. obligacji, po cenach nader niskich, a oprócz tego może również tyle wydała oficerom i urzędnikom zamiast pensyi, tak, że nie sześć, ale piętnaście do dwudziestu milionów przepełni giełdę. Tu należy jeszcze pożyczka przymusowa i kapi-

tał bankowy, i wraz z powyższą pozycją okazują, że Turcyja w przeciągu roku pomnożyła swoje długi o czterdzieści do pięćdziesięciu milionów funtów, co wszystko jest pd 9% oprocentowane. Pomimo tego wszystkiego wojsku i urzędnikom w Konstantynopolu zalega zapłata przeszło od pięciu miesięcy, w prowincyach zaś przeszło od trzech lat, co nawet w najsmutniejszych czasach za poprzedniego sułtana nie miało miejsca. Oprócz tego jest wielu liwerantów, tudzież osób, które złożyły kaucyje, i domagają się należytości wraz z ogromnemi procentami. Jak temu bank zaradzi jest zagadką, której rozwiązania nikt nie odgaduje. Pomimo tego kursa bardzo powoli spadają.

Rochebrune znany dowódzca powstańców udał się ku Dunajowi, aby objąć dowództwo nad legionami polskimi, które się pod Tulezą organizują. Jeszcze ciągle ochotnicy ze wszystkich części Turcyi, mianowicie oficerowie, i szeregowcy chrześcijańskich pułków jazdy tessalskiej, zbiegają się pod sztandar dowódcy powstańców, który prawdopodobnie dopiero wtedy, gdy się połączy wszystkie żywioły, ruszy przez Bessarabię w pochód na Ukrainę. Doniesienia o powstaniu w Rosji południowej przywiózł książę Choisenil, który bawił w Kijowie; tenże zapewnia, że powstanie robi tam postępy. Częste konferencye, które książę miewał z pełnomocnikiem austriackim panem Ludolf dały powód do tej bezzasadnej pogłoski, że szlachta i lud Ukrainy chcą się przyłączyć do cesarstwa niemieckiego.

Z Kandyi donoszą, że w dystrykcie Sphakia wybuchło powstanie. Basza wyruszył z trzema batalionami przeciw burzycielom spokojności, zdaje się jednak, że nie przyjdzie do walki. Pierwszym powodem całego tego zajścia miało być, że jakiś Turek porwał pewną dziewczynę.

Przybył tu przed kilkoma dniami Omer Basza Serdar Ekrem z Brussy gdzie bawił w kąpielach. Rola jego polityczna i wojskowa nie zdaje się być skończona, ale zmniejszona jest znacznie.

Ameryka.

(*Kanał Daryjski.*) Wiadomo, jaka ważność handel wschodni, kolejno z bogacający Aleksandryę w Egipcie, Patras, Jerozolimę, Palmyrę, Trebizondę, Konstantynopol i Wenecję, nadał przekopaniu międzymorza Suezkiego; łatwo więc pojąć jakie znaczenie mieć będzie dla handlu Chin i Indyi kanał łączący Ocean spokojny z Atlantykiem. Dla tego to podajemy artykuł ogłoszony w tym przedmiocie przez dziennik *la Flotte*: „Podczas kiedy p. Lesseps popiera z niezmordowaną gorliwością wielkie dzieło kanalizacyi Suezu, inne przedsięwzięcie tego rodzaju, tylko jeszcze ważniejsze, zbliża się ku urzeczywistnieniu. Idzie tu, jak snadno się domyśleć o przekopanie międzymorza Amerykańskiego, którego kanalizacya uczyniłaby bezpotrzebnymi długie i niebezpieczne podróże na około przylądka Horn, zbliżyła odległość między Europą i wybrzeżami amerykańskimi oblewanymi przez Ocean spokojny i otworzyła okrętom francuzkim i angielskim prostą drogę do Chin, Japonii i Australii, ziszczając zarazem życzenia handlu holenderskiego, któreby przez ten nowy kanał morski miał najkrótszą i najpewniejszą drogę do Bawii i Jawy. — Punkt międzymorza amerykańskiego, gdzie ma być uskutecznione to przeście między-oceanowe, ostatecznie już oznaczony; jest to terytorium Draji, należące do Nowej-Grenady, w stronie najbardziej południowej międzymorza i w warunkach takich, iż linia przekopania będzie wynosiła nie więcej nad 50 kilometrów. Tym sposobem wielki pomysł Humboldta zostanie zastosowany. Pisał on z Poczdamu dnia 4. czerwca 1853 r. te słowa: „Po półwiekowej prawie pracy nad dowiedzeniem możebności kanału między-oceanowego i wskazaniu zatoki San-Miguel jako punktu najgodniejszego uwagi; po ubolewaniu, prawie z goryczą, w ostatniemu wydaniu mych *Obrazów Natury*, że tak długo opóźniano się z użyciem sposobów, jakie przedstawia nam obecny stan nauki do uzyskania dokładnej niwelacyi, muszę nareszcie więcej jak ktokolwiek cieszyć się, widząc w końcu odżywione me nadzieje względem tak znakomitego przedsięwzięcia.“

Dla kanału morskiego jednak nie jest wystarczającą możebność przekopania go; potrzeba tu jeszcze dwóch dobrych portów, a przynajmniej dwóch bezpiecznych wejść na obu końcach kanału. Otóż właśnie zatoka San Miguel, wskazana przez Humboldta, a która stanowić ma właśnie ujście przyszłego kanału morskiego od strony Oceanu spokojnego, będzie mogła pomieścić wszystkie floty świata. Co się tyczy wejścia od strony Atlantyku, to takowe uznano za odpowiednie skutkiem sondowań dokonanych z rozkazu admiralicji angielskiej. Nie zbyt dawno także p. Marivault, kapitan fregaty z marynarki francuskiej, wysłany z misją specjalną na wybrzeża Darji z parowcem „Lucifer“, w raporcie urzędowym do ministra marynarki z dn. 18. marca 1860 r. wyraził się następnie: „Przystąpił ta jest przepyszną, i nie można pragnąć lepszego ujścia dla kanału morskiego.“ — Świeże zbadanie terytorium Darji pozwoliło nakreślić plan przedwstępny, wykazujący zupełną możebność kanału. Praca ta była roztrząsaną w Paryżu przez wielu ludzi kompetentnych, a między innymi przez p. Michel Chevalier, senatora. On to, jako niezamordowany obrońca idei postępowych, mógł być najwłaściwszym sędzią w tej rzeczy. Pisma jego niejednokrotnie już obudzały współczucie publiczne dla przekopania międzymorza amerykańskiego *czego urzeczywistnienie*, jak mówił, *wystarczyłoby dla uświetnienia panowania i wieku.*

Nim jednak prasa europejska powołaną zostanie do pomagania swym potężnym wpływem usiłowaniam dokonany już dziś bez

próżnego hałasu, doniesiemy, że koncesya w formie należytej, oparta na specjalnem prawie kongresu Nowej Grenady, podpisana została w Paryżu niezbyt dawno względem wykonania i eksploatacyi przysługującego kanału, na imię p. Ferdynanda Barrot, senatora, wiceprezesa rady municypalnej Paryża. Koncesya ta zawiera warunki najprzychylniejsze i najkorzystniejsze dla handlu świata całego.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Wykaz rezultatu

przedsiębiorczego w miesiącu czerwcu 1863 r., przez urząd targowy u obcych piekarzy, ważenia i rewizyi pieczywa.

Nazwiska i imiona	Miejsce sprzedaży	Ważenia i rewizyi pieczywa				Uwaga.
		wielki chleb kolonistowski		wielki chleb domowy		
		cał.	cał.	cał.	cał.	
Pect. Cognacy	Bopnar-dyński plac	1 7 ¹ / ₄				
Wagnan Filip		1 7 ¹ / ₄				
Wolf Jakób		1 7 ¹ / ₂				
Wagnan Adam		1 7				
Wildman Salomon			1 6			
Umschweif Jakób			1 5 ¹ / ₂			
Lehwahl Izak			1 6			
Maser Izak			1 6 ¹ / ₂			
Klac Sure			1 6			
Herbst Gedel			1 6			
Feine Chaja			1 5 ¹ / ₂			
Widman Stojme			1 5			
Flur Elke			1 6			
Flor Isak				1 7		
Pasch Izak				1 6 ¹ / ₄		
Farb Gedalie				1 7		
Gold Krater				1 6 ³ / ₄		
Wilde Elke				1 6 ³ / ₄		
Götz Götzel				1 7		
Kesler Natan				1 7		
Warc Klac				1 6 ¹ / ₄		
Bader Nachman				1 7		
Barthowa Katarzyna					1 9	
Schubert Józef					1 8 ¹ / ₂	
Kozak Szymon					1 8	
Nestorowska Magdalena					1 9	
Hajsak Anna					1 8	
Suma		4 29 ¹ / ₂	9 52 ¹ / ₂	9 60 ¹ / ₂	5 42 ¹ / ₂	
przeciętne w						
czerwcu		1 7 ¹ / ₄	1 4 ¹ / ₂	1 6 ¹ / ₂	1 8 ¹ / ₂	
maju 1863		1 7 ¹ / ₄	1 6 ¹ / ₂	1 5 ¹ / ₂	1 8 ¹ / ₂	
a zatem w						
podnoszeniu się			2			
spadaniu						

Złoczów, 22. czerwca. W pierwszej połowie z. m. były na tutejszych targach następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów.

	Miejsce targu:									
	Radziechów		Szasów		Zhorów		Zatoście		Złoczów	
	zl.	e.	zl.	e.	zl.	e.	zl.	e.	zl.	e.
waluty austriackiej										
Mec pszenicy	2 85		2 90		3		2 75		3 30	
" żyta	1 60		1 70		1 60		1 60		2 5	
" jęczmienia	1 70		1 75		1 60		1 55		2	
" owsa	1 50		1 50		1 50		1 50		1 60	
" hreczki	2 20		2		2		1 75		2 52	
" kukurudzy			2							
" kartofli	75		60						1	
Cetnar siana	1		1 20		1 20		1 30		1 30	
" włny			30							
" nasienia konieca										
Sag drzewa twardego	5		3 50		5		7 55		5 60	
" miękiego	3 50		2		4		5 27		4 50	
Fant mięsa wołowego	13		12		12		12		14	
Mas okowity	85		45		36		36		61	

Kronika.

W przyszły poniedziałek (dnia 13. b. m.) o godzinie 10tej przedpołudniem odbędzie się roczny egzamin w tutejszym zakładzie głuchoniemych.

(Obrazki święte po 1 c.) „Krak. Ztg.“ pisze: Jak już wspominaliśmy, stara się krakowska księgarnia Wielogłowskiego sprzedawać tanich obrazków świętych (z drukarni Budweiera) po 1 c. za sztukę wpływać na podniesienie ducha religijnego pomiędzy ludem. Te małe obrazki, zaopatrzone w stosowne modlitwy, zostały teraz pomnożone kopiami rozmaitych znanych i czczonych obrazków z kościołów krakowskich.

(Fajka Sobieskiego.) Miasto Wiedeń odzyska teraz szacowną dla siebie pamiątkę historyczną; jest to fajka, z której palił Sobieski podczas odsieczy Wiednia, a która w swoim czasie sprzedana została wraz z rzeczami pozostałymi po marszałku Ondinocie. Nabył ją teraz pewien Wiedeńczyk, mieszkający w Paryżu, i postanowił ofiarować ją w upominku miastu rodzinnemu.

(Statystyka.) Jeden z dzienników angielskich zbierając wytrwale cyfry podawane przez najlepszych jeografów i dokumenta najpoważniejsze, doszedł do wykazu statystycznego, określającego liczbę mieszkańców kuli ziemskiej, liczbę tychże mieszkańców podług ras, wyznań, języków i t. p. Cyfry te już podawaliśmy, obecnie zaś dodajemy, na zasadzie spostrzeżeń i obliczeń tegoż samego dziennika, że średnia cyfra życia ludzkiego na całej kuli ziemskiej jest 33 lat. Czwarta część ludności ziemi umiera przed siódmym, a połowa przed siedemnastym rokiem życia. — Na 10,000 osób jedna dochodzi do stu lat wieku; jedna na pięćset do dziewięćdziesięciu, a jedna na 100 do sześćdziesięciu. Ludzie żonaci żyją dłużej jak bezżenni, a osoby wyższe wzrostem mają również prawdopodobieństwo dłuższego życia jak osoby wzrostu małego. Na 1000 osób, 65 zawiera związki małżeńskie, a małżeństwa są najczęstsze w miesiącach czerwcu i grudniu. — Dzieci urodzone na wiosnę, są w ogóle silniejsze aniżeli w innych porach roku. Najwięcej urodzeń i śmierci ma miejsce w nocy. Tylko osma część ludności zdolna jest do służby wojennej. — Natura zajęcia wywiera wielki wpływ na długie życie, a stosunek w jakim dosięgają siedemdziesięciu lat życia jest następujący: z pomiędzy księży 42; rolników 49; negocyantów i robotników 33; żołnierzy 32; urzędników 32; inżynierów i adwokatów 29; profesorów 47; lekarzy 24. Tak więc ci, których zadaniem życia jest obmyślenie sposobów przedłużenia życia innym, umierają najwcześniej. Jest to dość dziwne zjawisko, i następcza się pytanie, czy uważać je za krytykę, czy też za igraszkę natury? — W ogóle na kuli ziemskiej jest 335 milionów chrześcian; 5 milionów izraelitów, 60 milionów wyznających jedną z licznych religij azyatyckich; 160 milionów mahometanów a 200 milionów pogan. Z pomiędzy chrześcian 170 milionów wyznaje religie rzymsko-katolicką; 76 milionów wyznania greckiego, a 80 milionów protestanckiego.

Ostatnia poczta.

Brody, 8. lipca. Z wiarogodnego źródła dowiadujemy się, że do dnia 6go b. m. obliczono zabitych pod Radziwiłłowem powstańców ogółem na 98; między temi policzeni są także 14 powstańców, którzy utonęli w stawie Radziwiłłowskim. W niewoli rosyjskiej znajduje się z tej nieszczęsnej wyprawy 106 powstańców, których już odstawiono do Krzemieńca. Oprócz tego leży 17 rannych powstańców w Radziwiłłowie w szpitalu. Widok tych nieszczęśliwych ofiar jest przerażający. Umieszczeni są w dwóch ciasnych izbach, leżą na podłodze, całą pościelą ich słoma lub siano. Fetor z ran przechodzących w gangrenę tak jest odrażający, iż zdaje się, że najzdrowszy nawet człowiek w tych izbach szpitalnych dłuższy czas wytrzymałby nie mógł.

Tryest, 7. lipca. Wiadomości z Aten z 4. b. m. wieczorem donoszą: Walka zaczęła się 30. czerwca a skończyła się 2. lipca. Poległ syn Kanarisa i wielu innych. D. 3. panował spokój. Utworzono nowe ministerjum, do którego wchodzi Rufo, Kalligos, Kehagia, Klimekac, Mauromichalis, i Nikolopulo.

Berlin, 7. lipca. *Staatsanzeiger* ogłasza król. rozporządzenie ddo Karlsbad, 23. czerwca, wydane na podstawie artykułu 63. konstytucyi, względem zapobieżenia uderzaniu się okrętów na morzu, odpowiednio do regulaminów zaprowadzonych w Anglii i Francyi. Do tego dołączone jest oświadczenie ministerstwa, że rozporządzenie to nie mogło być przedłożone sejmowi krajowemu, z przyczyny zamknięcia posiedzeń, a w interesie bezpieczeństwa publicznego nie mogło być odłożone do przyszłej sesyi.

Drezno, 7. lipca. *Dresd. Journ.* ogłasza oświadczenie pełnomocnika saskiego na konferencyi cłowej w Mnichowie. Saksonia obstaje przy ułatwieniach obrotu handlowego z Austryą, której prawo do rozpraw jest niewątpliwe i przyzwala na układy między Prusami, Bawaryą i Saksonią nawet bez uchwały konferencyi, a odmawia układów z pojedynczymi rządami z przyczyny traktatów oddzielnych.

Turyń, 7. lipca. Depesza z Aten donosi, że obaj wojskowi szefowie powstania poddali się zgromadzeniu narodowemu.

Konstantynopol, 7. lipca. Z Tiflis donoszą pod dniem 21. czerwca: Pomiedzy Tiflis, Karatak i prowincyi Lesghijskimi wybuchło powstanie w pełnej sile. Książę Chołukow z 200 żołnierzami został zamordowany niedaleko cytadeli Zakatal.

Tatarzy dotychczas Rosyi sprzyjający biorą udział w powstaniu. Cały kraj między Tiflis a Hukhal jest zagrożony przez powstańców.

Nowy York, 27. czerwca. Separatyści obsadzili Macconelsbury i 10.000 żołnierza dążą do Pensylwanii. *New York Herald* oczekuje starcia między jenerałami Lee i Hooker pod Hapersferry. Banks został odparty od Porthudson ze stratą 700 ludzi.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 8. lipca.

Hotel George: PP. Münter H., z Waniowa. — Augustynowicz Bolesł., z Kniaza. — Baroni J., z Słowicy. — Bętkowski J., z Podola. — Zawadzki J., z Szlacheńce. — Hr. Goluchowski A., z Łosiacza.

Hotel europejski: Czajkowski H., z Bóbrki. — Ryliński H., z Belzca. — Truskolawski L., z Streptowa. — Miliński J., z Helenkowa. — Hr. Starzyński B., z Derewni. — Jasiński G., z Lubilsk.

Hotel angielski: Mierzewski K., z Wołynia. — Hr. Komorowski Karol z Żabna. — Wierzechowski I., z Plesnian.

Pod Tygrysa: Croase L., z Koszelowa.

Zajazd Krynickiego: Lisowski R., z Pleszaniec. — Kozłowski Mieczysław z Lipy.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 8. lipca.

PP.: Niezabitowscy L. i F., do Zameczka. — Grodzicki L., do Bzianki. Piotrowski M., na Wołyn. — Löffler Fr., do Krzywca. — Maluja Józef, do Chodorowic.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 8. lipca 1863.

Table with 6 columns: Pora, Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum., Stopień ciepła według Reaum., Stan powietrza wilgotnego, Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery.

Przegląd

spostrzeżeń meteorologicznych we Lwowie w miesiącu czerwcu roku 1863.

Średni stan barometru był 325.733 miary paryskiej przy temperaturze 0.

Najwyższy 329.04 d. 25. zrana.

Najniższy 322.00 d. 15. zrana.

Srednia temperatura była + 14.72 R. 1030 wyższa niż 34 letnie przecięcie.

Najwyższa + 26.0 d. 30. w południe.

Najniższa + 3.6 d. 2. zrana.

Srednia wilgoć powietrza wynosiła 72.23 pr. C.

Największa 89.7 d. 22. wieczorem.

Najmniejsza 43.4 d. 5. w południe.

Całkiem pogodny był tylko 1 dzień; mało pochmurnych było 7, bardzo pochmurnych 21, a całkiem posepnych 1. Mgły nie było; burze w 3 dniach, grad w 1 dniu.

Deszcz padał w 18 dniach; jego wysokość wynosiła 39.09, mniej o 4.64 niż 34letnie przecięcie.

Wiatr dzielił się w następujący sposób: Pn. 8; Pn.-Z. 9; Z. 41, Pd.-Z. 6, Pd. 10, Pd.-W. 3, W. 8, Pn.-W. 5; siła jego była w ogóle mierna.

Z codziennych spostrzeżeń przeciętnych na rozmaitych instrumentach astronomicznych przedstawia się następujący przegląd: Co-

dzienny średni stan barometru spadł z 327.273 dnia 2go po rozmaitych zmianach na 322.650 dnia 15go; podniósł się do 325.853 na 328.853 i nie spadł już niżej 325.850 dnia 27go. Codzienna średnia temperatura podniosła się z + 7.63 R. dnia 2go. zaraz dnia 3go na + 11.20, a do 30go na 21.13. Średni nacisk pary powiększył się z 2.80 dnia 1go, na 6.59 dnia 12go; spadł dnia 15go na 3.82, a do 30go doszedł do 7.57. Średnia wilgoć powietrza chwiała się między 87.93 pr. C. dnia 22go, a 60.40 dnia 26go. Wiatr zmieniał tylko w kilku dniach swój kierunek zachodni. Największa ilość deszczu w przeciągu 24 godzin wynosiła 13.34 dnia 22go. Grad padał 2go wieczorem o godzinie 1.1/2 i 3.1/2, oba dwa razy z deszczem i bez burzy; wielkość jego była 1.1/2 i 2.1/2 linii, i nie zrzadził on w tutejszej okolicy żadnej szkody. Średni stan Ozonometru podniósł się z 6.93 dnia 1go na 8.93 dnia 15go; spadł do 26go na 4.33, a do 30go podniósł się znowu na 8.00. Elektryczność powietrza była przez 10 pierwszych dni nieznaczna, i dopiero potem powiększyła się nieco, i podobnież działo się także z elektrycznością ziemi.

Dr. R.

Kurs lwowski.

Dnia 8. lipca.

Table with columns: wal. austr., gotówką (zl., c.), towarem (zl., c.). Rows include Dukat holenderski, Dukat cesarski, Półimperyal zł. rosyjski, etc.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 8. lipca.

Table with columns: zlr., kr. Rows include 5% Metaliki, 5% pożyczka narodowa, Akcje banku wiedeńskiego, etc.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 6. lipca.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

Table with columns: A. Państwa, W austr. wal. po 5%, zwrotny po 5%, Z pożyczki narod. z proc., etc.

Table with columns: Metaliki po 5%, Metaliki z proc. od maja do listopada, etc.

Table with columns: Przez. do wyl. z r. 1839, Przez. do wyl. z r. 1854, etc.

Table with columns: Wylos. obl. dawn. długu państ., Przez. do los. obl. daw. długu państ., etc.

Table with columns: Przez. do wyl. z r. 1839, Przez. do wyl. z r. 1860, etc.

Table with columns: Obligacje indenn. po 5% za 100 zł., B. Krajów koronnych, etc.

Table with columns: Obligacje indenn. po 5% za 100 zł., B. Krajów koronnych, etc.

Table with columns: Obl. ind. po 5 proc. za 100 zł., Z klauzula wylos. w r. 1867, etc.

Table with columns: Dług Tyrolu, Dług Saleburga, Dług Krainy, etc.

Table with columns: 2. Stan oblig. domestykaln., Po 3% za 100 zł., etc.

Table with columns: 3. Akcje. (Za sztukę.) Banku narodowego, Inst. kred. dla handlu, etc.

Table with columns: Kol. Grac.-Köfl. i Tow. gór. po 200 zł. w. a., Austr. towarz. żegl. par., etc.

Table with columns: 4. Listy zastawne. (za 100 zł.) Banku (6let. z r. 1857 po 5%, etc.

Table with columns: 5. Obligacje z prawem pierwszeństwa, Kolej Elzbiety po 5% za 100 zł., etc.

Table with columns: 6. Losy. (za sztukę.) Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a., etc.

6. Losy.

Table with columns: Inst. kred. dla handlu, Tow. żegl. par. na Dun. po 100 zł. m. k., etc.

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Table with columns: Amsterdam za 100 zł. hol., Augsburg za 100 zł. w. p. n., etc.

(31 dni po ukazaniu.)

Table with columns: Bukareszt za 100 piast. woł., Konstantynopol za 100 piast. tur.

Kurs złota.

Table with columns: Dukaty ces. men., dtko. pełnej wagi, Korona, etc.